

Sygn. akt XP(upr) 637/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 kwietnia 2013r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia we Wrocławiu X Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie następującym:

Przewodniczący: **SSR Maria Mandecka**

Ławnicy: **Urszula Kulesza Bożena Barska**

Protokolant: **Beata Kamińska**

po rozpoznaniu w dniu 26 marca 2013r. we Wrocławiu

przy udziale-----

sprawy z powództwa: Z. S.

przeciwko: (...) SA w W.

o odszkodowanie i odprawę

I. **oddala powództwo**

II. **zasądza od powoda Z. S. na rzecz strony pozwanej (...) SA w W. kwotę 900 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego strony**

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 18 czerwca 2012r. powód Z. S. domagał się uznania sporządzonego w dniu 26 kwietnia 2012 r. oświadczenia o rozwiązaniu umowy o pracę bez wypowiedzenia za bezzasadne i zasądzenia na jego rzecz odszkodowania w wysokości 8.100,00 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu. W uzasadnieniu pozwu podał, że był zatrudniony u strony pozwanej na podstawie umowy o pracę z dnia 01.08.2011 r. na czas nieokreślony w pełnym wymiarze czasu pracy, na stanowisku windykatorki. Powód oświadczył, iż od dnia 20 kwietnia 2012 r. przebywał na zwolnieniu lekarskim, dnia 21 maja 2012 r. odebrał przesyłkę poleconą od strony pozwanej zawierającą świadectwo pracy. Z jego treści dowiedział się, że łącząca strony umowa o pracę została rozwiązana w dniu 8 maja 2012 r. na podstawie art. 52 § 1 pkt 1 k.p., a jako przyczynę rozwiązania umowy o pracę w trybie natychmiastowym pracodawca wskazał ciężkie naruszenie podstawowych obowiązków pracowniczych.

Powód zwrócił się do strony pozwanej o wyjaśnienie powstałej sytuacji. Z pisma strony pozwanej z dnia 31 maja 2012 r. dowiedział się, że w dniu 26 kwietnia 2012 r. została do powoda wysłana przesyłka kurierska zawierająca oświadczenie pozwanej o rozwiązaniu umowy zawartej z powodem bez zachowania okresu wypowiedzenia. Kurier kilkakrotnie czynił próby doręczenia przesyłki, w trakcie ostatniej powód miał oświadczyć, że jej nie przyjmie. Strona pozwana uznała zatem doręczenie przesyłki za skutecznie wykonane. Zatem powód nie może odnieść się do przyczyn rozwiązania umowy o pracę bo ich nie zna.

Na końcowej rozprawie powód rozszerzył powództwo wnosząc o zasądzenie na jego rzecz jednomiesięcznej odprawy z tytułu likwidacji miejsca pracy powoda tj. działu windykatorki.

Strona pozwana w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa i zarzuciła, iż powód nie wykonał zleconego mu zadania w sposób prawidłowy, przez co naraził pracodawcę na surową odpowiedzialność odszkodowawczą wynikającą z umowy zawartej z bankiem oraz na utratę dobrego imienia i reputacji wymaganych do wykonywania czynności na rzecz banków.

Co się tyczy zarzutu powoda o niedoręczeniu mu pisma zawierającego oświadczenie strony pozwanej o rozwiązaniu umowy o pracę bez wypowiedzenia, to pozwana pismem z dnia 26.04.2012 r. zawierającym powyższe oświadczenie, nadała do powoda przesyłkę kurierską za pośrednictwem firmy kurierskiej (...) sp. z o. o. Mimo pięciu podejmowanych prób doręczenia przesyłki powód nie odebrał jej. Było złożone awizo, jak również żona powoda odmówiła odebrania przesyłki, twierdząc że nie odbierają z mężem przesyłek adresowanych do drugiego małżonka. Zatem strona pozwana uznała oświadczenie o rozwiązaniu umowy o pracę za doręczone powodowi na adres jego zamieszkania.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód Z. S. rozpoczął pracę u strony pozwanej od dnia 1 maja 2009 r. Początkowo miał umowę o pracę na okres próbny do dnia 31 lipca 2009 r. na stanowisku windykatorka, następnie dnia 31 lipca 2009 strony zawarły kolejną umowę tym razem na czas określony jednego roku na to samo stanowisko, Na podstawie umowy o pracę z dnia 30 lipca 2010 r. powód został zatrudniony przez stronę pozwaną w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku windykatorka na czas określony do dnia 31.07.2011r.

W dniu 1 sierpnia 2011 r. doszło między stronami do zawarcia umowy na czas nie określony na dotychczas zajmowanym stanowisku, w pełnym wymiarze czasu pracy. Jako miejsce wykonywania czynności windykatorka strona pozwana w umowie o pracę wskazała województwa (...), (...), (...), (...) i (...). Nadto w umowie o pracę w § 7 nałożono na powoda obowiązek dbania o interesy i dobre imię pracodawcy oraz do przestrzegania przepisów Regulaminu Pracy, Zarządzeń Pracodawcy i poleceń przełożonych które dotyczą pracy.

dowód:

- umowa o pracę z dnia 30.04.2009 r. – akta osobowe,
- umowa o pracę z dnia 31.07.2009 r. – akta osobowe,
- umowa o pracę z dnia 30.07.2010 r. – akta osobowe,
- umowa o pracę z dnia 01.08.2011 r. – akta osobowe,
- zeznania powoda Z. S. k. 123, 123v.

Strona pozwana jest spółką prawa handlowego zajmującą się przede wszystkim pośrednictwem kredytowym. W trakcie procesu nastąpiła zmiana firmy Spółki z (...) S.A. na (...) S.A. Spółka pozwana współpracuje w zakresie pośrednictwa kredytowego z wieloma bankami, wykonując na ich rzecz czynności faktyczne związane z działalnością bankową na zasadzie outsourcingu regulowanego przepisem art.6a ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe. Czynności wykonywane przez stronę pozwaną obejmują m.in. podejmowaną w ramach tzw. działań prewindykacyjnych, zleconą przez banki weryfikację potencjalnych ich klientów pod kątem oceny ich zdolności kredytowej i wypłacalności. Czynności te, które u strony pozwanej, w ramach powierzonych mu obowiązków wykonywał powód, polegały na m.in. na weryfikacji osobistej klientów, wymagającej odwiedzenia ich miejsca zamieszkania lub miejsca prowadzenia działalności gospodarczej oraz na naocznym sprawdzeniu prawdziwości informacji podanej przez klienta bankowi. Działanie takie ma na celu przede wszystkim potwierdzenie ustaleń i oświadczeń złożonych przez klienta w toku procedury kredytowej, a tym samym ograniczeniu ryzyka udzielenia przez bank kredytu osobie niezdolnej do jego spłaty.

Powód w ramach swoich obowiązków służbowych prowadził prewindykacyjną weryfikację osobistą opartą na osobistym kontakcie powoda z klientami, celem bezpośredniej weryfikacji informacji dotyczących przede wszystkim stanu majątkowego osób ubiegających się o kredyt.

U strony pozwanej szczegółowe zasady, a także sposób weryfikacji klientów określa obowiązująca „Procedura weryfikacji klientów”, która dotyczyła małych i średnich firm. Powód został przeszkolony do wykonywania czynności weryfikacji danych, uczestnicząc m.in. w szczegółowym szkoleniu jakie odbyło się w dniu 20.04.2010 r. z zasad i zakresu osobistej weryfikacji klientów. Oprócz niego wzięli w nim udział wszyscy pracownicy Departamentu Windykacji i Ryzyka strony pozwanej.

W dniu 20.01.2011 r. przekazano pracownikom Departamentu Windykacji i Ryzyka szczegółowe procedury dotyczące weryfikacji klientów (...) Bank S.A. w W..

dowód:

- wydruk korespondencji mailowej z dnia 14.04.2010 r.

adresowanej do powoda od R. S. informujący o

szkoleniu z weryfikacji klientów k. 43,

- wydruk korespondencji mailowej z dnia 20.01.2011 r. w której

przekazano powodowi procedury dotyczące weryfikacji klientów

Idea Banku k. 43,

- „Procedura weryfikacji klienta (...) k. 43 koperta,

- zeznania świadka M. K. (1) k. 83v, 84.

W miesiącu sierpniu 2011 r. decyzją ówczesnego Dyrektora Departamentu Kredytów strony pozwanej, odpowiadającego za m.in. obszar prewindykacji, wprowadzono wymóg obligatoryjnego wykonywania zdjęć dokumentujących ustalenia poczynione w toku przeprowadzonych weryfikacji terenowych. Informacja o tym została przekazana wszystkim pracownikom zatrudnionym na takim stanowisku jak powód.

dowód:

- wydruk korespondencji mailowej z dnia 29.08.2011 r. o

obowiązku wykonywania zdjęć z przeprowadzonych weryfikacji

osobistych adresowany do M. K. k. 43 koperta,

- zeznania świadka M. K. k.83v, 84,

- zeznania świadka M. M. (1) k. 122v, 123.

Powód w dniu 19 stycznia 2012 r. otrzymał drogą mailową zlecenie weryfikacji klienta ubiegającego się za pośrednictwem strony pozwanej o przyznanie kredytu na cele związane z prowadzoną przez niego działalnością gospodarczą. Weryfikację powód przeprowadził w miejscu zamieszkania klienta oraz w miejscu prowadzenia przez niego działalności gospodarczej, które się pokrywały. Notatki z wykonanej przez powoda weryfikacji zostały przesłane drogą mailową w dniu 20 stycznia 2012 r. Raport z czynności przeprowadzonych w terenie, w ocenie strony pozwanej, został wykonany prawidłowo, sporządzone przez powoda notatki były wypełnione i opisane w sposób poprawny nie pozostawiający wątpliwości co do faktu osobistej obecności powoda w miejscu realizacji zleconych mu czynności.

Powód do przedłożonego raportu, który został opatrzony pieczęcią firmową potencjalnego klienta, dołączył zdjęcia z miejsc, które odwiedził na potwierdzenie danych zawartych w raporcie.

dowód:

- zlecenie drogą mailową weryfikacji klienta z dnia 19.01.2012 r.

k.43,

- raport z wizyty terenowej powoda w dniu 19.01.2012 r. k. 43

koperta,

- zeznania świadka M. K. k.83v, 84,

- zeznania świadka M. M. (1) k. 122v, 123.

Kolejne zlecenie weryfikacji tego samego klienta, powód otrzymał drogą mailową dnia 11.04.2012 r. Również w tym przypadku wymagana była osobista terenowa weryfikacja miejsca zamieszkania i prowadzenia działalności gospodarczej, mimo iż jej wykonanie miało już miejsce. Porównanie stanu stwierdzonego podczas pierwszej wizyty z istniejącym w miesiącu kwietniu 2012 r. podczas kolejnej wizyty, miało dostarczyć bankowi istotnych informacji w zakresie niezbędnym do oceny wiarygodności klienta. Notatka z wizyty powoda u klienta oraz zdjęcia z wizytowanych miejsc zostały przesłane przez powoda do strony pozwanej w dniu 16.04.2012 r. za pośrednictwem poczty mailowej.

Strona pozwana zamieszcza kolejne notatki i raporty z weryfikacji w systemie elektronicznym.

dowód:

- zlecenie drogą mailową weryfikacji klienta z dnia 11.04.2012 r.

k.43,

- raport z wizyty terenowej powoda w dniu 16.04.2012 r. k. 43

koperta,

- zeznania świadka M. K. k.83v, 84,

- zeznania świadka M. M. (1) k. 122v, 123.

Analitik z banku udzielającego kredytu weryfikowanemu klientowi, podczas przeglądania raportów i zdjęć wykonanych przez powoda w dniu 19.01.2012 r. i 16.04.2012 r. stwierdził ich uderzające podobieństwo, zawiadomił o tym stronę pozwaną, która wszczęła procedurę wyjaśniającą. Pracownik przeprowadzający procedurę wyjaśniającą potwierdził, że zdjęcia i część opisowa notatek wykonanych przez powoda podczas dwóch kolejnych wizyt terenowych jest tożsama. Treść obu raportów ze stycznia i kwietnia 2012 r. jest prawie identyczna, jedyna różnica to, że w raporcie sporządzonym w dniu 19 stycznia 2012 r. każda kartka tego raportu ma pieczęć firmy klienta, podczas gdy z dnia 16 kwietnia pieczętek tych brak. Prowadzi to do wniosku, że w miesiącu styczniu 2012 r. wizyta terenowa u klienta faktycznie się odbyła, co zostało potwierdzone pieczęcią firmową klienta, a ta z miesiąca kwietnia 2012 r. nie miała miejsca, a jedynie powód przepisał dane z poprzedniego raportu i dołączył zdjęcia z poprzedniej wizyty.

dowód:

- zlecenie weryfikacji terenowej z dnia 19.01.2012 r. k. 43

Koperta,

- notatka z weryfikacji z datą 20.01.2012 r. k. 43 koperta,
- notatki osobiste powoda z pieczętką powoda i klienta k. 43 koperta,
- notatka z weryfikacji miejsca zamieszkania klienta z datą 20.01.2012 r. k. 43 koperta,
- 5 zdjęć z dokumentacji fotograficznej do raportu k.43 koperta,
- notatka z weryfikacji z datą 16.04.2012 r. k. 43 koperta
- notatka z weryfikacji miejsca zamieszkania klienta z datą 16.04.2012 r. k. 43 koperta,
- notatki osobiste powoda wyłącznie z jego pieczętką k. 43 Koperta,
- 5 zdjęć z dokumentacji fotograficznej do raportu k.43 koperta,
- zeznania świadka M. M. (1) k. 122v, 123.

Obowiązująca u strony pozwanej „Procedura weryfikacji klientów”, stwierdza, że wymagana jest weryfikacja osobista w przypadku osób prowadzących małe i średnie przedsiębiorstwo, zaś w § 4 ustęp B procedura standardowa - zasady weryfikacji osobistej, w ppkt 2 nakłada na osobę dokonującą weryfikacji, obowiązek sporządzenia notatki służbowej, a w ppkt 3 potwierdzenie wizyty weryfikatora w postaci pieczętki firmy na druku notatki. Dokument ten winien być dołączony do dokumentacji kredytowej.

dowód:

- „Procedura weryfikacji klienta (...) k. 43 koperta,
- zeznania świadka M. M. (1) k. 122v, 123.

Powód naruszył podstawową zasadę weryfikacji danych, nie przeprowadził wizji lokalnej, wymagającej osobistej wizyty u klienta składającego wniosek kredytowy i naoczego stwierdzenia faktów podanych przez klienta. Nie odbył wizyty u klienta w kwietniu 2012 r., a jedynie poprzestał na przepisaniu danych z poprzedniej wizyty z miesiąca stycznia 2012 r. Działaniem swoim powód nie tylko naruszył podstawowe zasady weryfikacji osobistej, ale również wprowadził w błąd stronę pozwaną, sugerując wykonanie zadania zgodnie z procedurami, co naraziło ją na bezpośrednią odpowiedzialność odszkodowawczą wobec banku-zleceniodawcy weryfikacji, a sam bank na szkodę, w sytuacji udzielenia kredytu niezweryfikowanemu czy też nierzetelnemu klientowi.

Powód Z. S. został poinformowany przez stronę pozwaną o wszczętym w jego sprawie postępowaniu wyjaśniającym, w rozmowie z bezpośrednim przełożonym M. K. (1) przyznał się do powtórnego wykorzystania materiałów z wizyty u klienta w styczniu 2012 r. przy sporządzaniu raportu w miesiącu kwietniu 2012 r.

dowód:

- zeznania świadka M. K. (1) k. 83v,84,
- wydruk korespondencji mailowej z dnia 16.04.2012 r. k.43

koperta.

Prezes strony pozwanej, na prośbę przełożonego powoda M. K. wyraził gotowość rozwiązania umowy między stronami na zasadzie porozumienia stron. Propozycję taką przedstawił powodowi M. K. mówiąc jednocześnie o wynikach prowadzonego przeciwko powodowi postępowania wyjaśniającego w zakresie naruszenia procedur weryfikacji klientów. Powód oświadczył, że musi się zastanowić i decyzję podejmie w ciągu 2-3 dni. Następnie M. K. dowiedział się, że powód udał się na zwolnienie lekarskie.

dowód:

- zeznania świadka M. K. (1) k. 83v.84,
- zeznania świadka M. M. (1) k. 122v. 123.

Pismem z dnia 26 kwietnia 2012 r. strona pozwana rozwiązała z powodem umowę o pracę w trybie przepisu art. 52 § 1 pkt.1 kodeksu pracy. Wskazała jako przyczynę ciężkie naruszenie przez powoda obowiązków pracowniczych polegających na złamaniu (...) S.A. i zasad przeprowadzania weryfikacji poprzez przeprowadzenie weryfikacji bez dokonania wizji lokalnej.

dowód:

- pismo o rozwiązaniu umowy o pracę bez wypowiedzenia k.34,
- zeznania świadka M. M. (1) k. 122v, 123.

Średnie miesięczne wynagrodzenie powoda liczone jak ekwiwalent za urlop wynosiło 2.902,77 złotych.

dowód:

- zaświadczenie o zarobkach k. 39.

Dział windykacji u strony pozwanej obecnie nie istnieje, wszyscy pracownicy zostali zwolnieni i otrzymali odprawy.

dowód:

- zeznania świadka M. K. (1) k. 83v,84,
- zeznania świadka M. M. (1) k. 122v, 123.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo Z. S. nie zasługiwało na uwzględnienie.

Jak stanowi przepis art. 52 § 1 pkt 1 k.p., pracodawca może rozwiązać umowę o pracę bez wypowiedzenia z winy pracownika w razie ciężkiego naruszenia przez pracownika podstawowych obowiązków pracowniczych, przy czym rozwiązanie umowy nie może w tej sytuacji nastąpić po upływie 1 miesiąca od uzyskania przez pracodawcę wiadomości o okoliczności uzasadniającej rozwiązanie umowy. Niezgodność z prawem rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia, będąca podstawą roszczeń pracownika określonych w art. 56 i n. k.p., polegać może w szczególności na braku przyczyny rozwiązania umowy, niepodaniu pracownikowi tej przyczyny w oświadczeniu o rozwiązaniu umowy, niezachowaniu terminu rozwiązania czy też niezachowaniu formy pisemnej.

W sprawie poza sporem pozostawała właściwa forma rozwiązania przez stronę pozwaną umowy o pracę z powodem.

Co do zarzutu strony pozwanej niezachowania przez powoda terminu do wniesienia odwołania od rozwiązania umowy o pracę, to Sąd uznał, że istotnie powód mógł nie otrzymać informacji o przesyłce kurierskiej od strony pozwanej, stąd rozpoznał merytorycznie powództwo.

Powód zarzucił stronie pozwanej bezprawność dokonanego rozwiązania umowy polegającą na nieprawdziwości podanej przez stronę pozwaną przyczyny rozwiązania umowy. Weryfikacji klienta w miesiącu kwietniu dokonał prawidłowo, był na miejscu wizji, stwierdził, że się nic nie zmieniło zatem nie robił zdjęć jak poprzednio tylko załączył wcześniejsze.

W ocenie Sądu rozwiązanie przez stronę pozwaną łączącej ją z powodem umowy o pracę bez wypowiedzenia było zgodne z prawem.

W pierwszej kolejności należy stwierdzić, że przyczyny wskazane w oświadczeniu o rozwiązaniu umowy były dostatecznie skonkretyzowane i sprecyzowane – strona pozwana wskazała jednoznacznie, że przyczyną rozwiązania umowy stanowiło złamanie (...) S.A. i zasad przeprowadzania weryfikacji poprzez przeprowadzenie weryfikacji bez dokonania wizji lokalnej.

Drugą istotną kwestią wymagającą podkreślenia jest to, że rozwiązanie umowy z powodem zostało dokonane w oparciu o przyczynę w pełni prawdziwą w stosunku do osoby powoda.

Podstawę do rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia z winy pracownika daje tylko takie naruszenie obowiązków pracowniczych, które może być ocenione jako ciężkie. Do spełnienia tego warunku niezbędny jest znaczny stopień winy pracownika (wina umyślna lub rażące niedbalstwo). O istnieniu tej winy wnioskuje się na podstawie całokształtu okoliczności związanych z zachowaniem pracownika, z uwzględnieniem wszelkich okoliczności sprawy (por. wyrok SN z dnia 19.08.1999 r., I PKN 188/99, OSNAPiUS 00.22.818).

W razie zwolnienia dyscyplinarnego ocena rodzaju i stopnia winy pracownika powinna być dokonana w stosunku do naruszenia podstawowych obowiązków pracowniczych, jak i z uwzględnieniem zagrożenia lub naruszenia interesów pracodawcy (por. wyrok SN z dnia 23.09.1997 r., I PKN 274/97, OSNAPiUS 98.13.396 oraz wyrok SN z dnia 19.03.1998 r., I PKN 570/97, OSNAPiUS 99.5.163).

Jak wynika z zebranego w sprawie materiału dowodowego, w szczególności zeznań świadków M. K. i M. M., powód w miesiącu kwietniu 2012 r. miał dokonać powtórnej weryfikacji klienta starającego się o kredyt. Klient ten był wizytowany przez powoda w miesiącu styczniu 2012 r. Z wizji lokalnej dokonanej w miejscu zamieszkania i prowadzenia działalności gospodarczej powód sporządził raport, który na każdej stronie miał pieczętkę firmową klienta, nadto powód sporządził aparatem komórkowym zdjęcia które dołączył do notatki. Klient kredytu nie otrzymał. Po 3 miesiącach, w kwietniu 2012 r. powód otrzymał zlecenie powtórnego zweryfikowania danych klienta starającego się o kredyt. Zgodnie z obowiązującymi u strony pozwanej „Procedurami weryfikacji klientów” miał obowiązek dokonania weryfikacji osobistej. Wynika to w sposób nie budzący wątpliwości z § 2 „Procedur.. .

wymagana weryfikacja osobista w przypadku osób prowadzących małe i średnie przedsiębiorstwa”. Powód nie był na miejscu działalności gospodarczej klienta banku. Świadczy o tym brak pieczętek na stronach sporządzonego przez siebie raportu, jego treść nie odbiegająca od treści raportu styczniowego, oraz dołączone zdjęcia wykonane w miesiącu styczniu 2012 r. Nie zmienia oceny działania powoda jego przyznanie się do dwukrotnego posłużenia się tymi samymi zdjęciami, bo jak wyjaśnił sytuacja u klienta nie zmieniła się. Jest to tylko stwierdzenie powoda, podczas gdy z oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego wysuwa się jednoznaczny fakt, że powód w miesiącu kwietniu 2012 r. nie był na zleconej mu wizji u klienta.

Na podkreślenie zasługuje również fakt, że wymienione w art. 52 kodeksu pracy przyczyny pozwalające na rozwiązanie umowy o pracę bez wypowiedzenia stanowią katalog zamknięty. Niedopuszczalna jest ich zmiana lub rozszerzenie w drodze **umowy**. Jednocześnie są one niezależne od siebie – samodzielne wystąpienie jednej z nich uzasadnia rozwiązanie **umowy** w trybie dyscyplinarnym. Rozwiązanie **umowy** o pracę bez wypowiedzenia

z winy pracownika nie musi być podyktowane wystąpieniem szkody po stronie pracodawcy. Potwierdził to Sąd Najwyższy, stwierdzając, że o stopniu i rodzaju winy pracownika w ciężkim naruszeniu podstawowych obowiązków, uzasadniającym rozwiązanie **umowy** o pracę bez wypowiedzenia na podstawie art. 52 § 1 k.p., nie decyduje wysokość szkody wyrządzonej pracodawcy (wyrok SN z 15 kwietnia 1999 r. sygn. akt I PKN 12/99, OSNP z 2000 r. nr 12, poz. 467).

Zatem fakt, że nie doszło do powstania szkody w mieniu banku, który zlecił stronie pozwanej dokonanie weryfikacji klienta, nie przesądza o tym, że nie można rozwiązać z powodem umowy o pracę bez wypowiedzenia.

Strona pozwana jako pośrednik finansowy zobowiązana jest do ścisłego przestrzegania procedur bankowych w zakresie zawierania umów kredytowych, co do których pośredniczy. Nadto działając na rzecz banków które są instytucjami zaufania publicznego, strona pozwana nie może wykazywać się brakiem staranności czy też niedbalstwem w wykonywaniu powierzonych jej zadań. Utrata zaufania banku współpracującego ze stroną pozwaną jest negatywną konsekwencją zachowania powoda i zagraża stronie pozwanej nie tylko w zakresie materialnym ale też prestiżowym, co w końcowym efekcie też ma wartość materialną.

W tych okolicznościach w ocenie Sądu rozwiązanie przez stronę pozwaną łączącej ją z powodem umowy o pracę bez wypowiedzenia, było zgodne z prawem. Spełniało nie tylko wymogi proceduralne i formalne, ale również wymogi co do przyczyny uzasadniającej rozwiązanie umowy.

Mając na uwadze powyższe, Sąd oddalił roszczenie powoda Z. S. o zasądzenie na jego rzecz odszkodowania za rozwiązanie z nim umowy o pracę bez wypowiedzenia, a co za tym idzie i o odprawę oraz orzekł jak w punkcie I sentencji wyroku.

Orzeczenie o kosztach w punkcie II sentencji wyroku, znajduje podstawę w treści art. 98 § 1 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Reguła ta dotyczy także spraw rozpatrywanych przez sądy pracy. Jeżeli zatem pracownik przegra sprawę pracowniczą, winien liczyć się z obowiązkiem zwrotu przeciwnikowi kosztów procesu obejmujących koszty sądowe (o ile były poniesione) oraz koszty zastępstwa procesowego strony reprezentowanej przez profesjonalnego pełnomocnika.

W niniejszej sprawie, kosztami poniesionymi przez stronę pozwaną były koszty wynagrodzenia pełnomocnika ją reprezentującego, które zgodnie z § 11 ust 1 pkt. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.) wynosiły 900,00 zł.